

ارزیابی ظرفیت‌های گردشگری روستایی در توسعه روستایی با بهره‌گیری از مدل تلفیقی AHP-WOT (مورد مطالعه: روستای درودزن شهرستان مرودشت)

مهدی نوری پور^۱ و مدینه خسروجردی^۲

۱- دانشیار ترویج کشاورزی و توسعه روستایی، گروه مدیریت توسعه روستایی، دانشگاه یاسوج، ایران

۲- دانشجوی دکتری توسعه کشاورزی، گروه مدیریت توسعه روستایی، دانشگاه یاسوج، ایران (mkhosrojerdi07@gmail.com)

چکیده

در بین فعالیت‌های اقتصادی، گردشگری روستایی به عنوان عاملی مهم در تحول و توسعه نواحی روستایی مورد توجه قرار گرفته است. هدف کلی پژوهش حاضر بررسی ظرفیت‌های گردشگری روستایی در توسعه روستایی در روستای درودزن شهرستان مرودشت بود. این پژوهش به روش کیفی- کمی و با استفاده از ابزار پروتکل - پرسشنامه انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش شامل کارشناسان اداره میراث فرهنگی و گردشگری شهرستان مرودشت (۱۵ نفر) بودند که به صورت تمام شماری در دو مرحله کیفی و کمی تحقیق انتخاب شدند. در مرحله اول، نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای گردشگری روستایی از نظر کارشناسان مذکور و به کمک الگوی سوات (SWOT) مورد بررسی قرار گرفت. در مرحله دوم نیز به کمک همان کارشناسان و با استفاده از فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)، اولویت‌بندی نتایج مرحله اول انجام شد. نتایج نشان داد که سواحل رودخانه‌ای مطبوع و مساعد و سد در منطقه با وزن نسبی ۰/۳۸ به عنوان مهم‌ترین نقطه قوت، عدم تسهیلات و تجهیزات مناسب توریستی در منطقه با وزن نسبی ۰/۲۷۲ به عنوان مهم‌ترین نقطه ضعف در منطقه بودند. همچنین امکان استفاده از جمعیت جوان با تحصیلات عالی در صنعت گردشگری با وزن نسبی ۰/۲۹۹ به عنوان مهم‌ترین فرصت و تخریب محیط زیست و بهره‌برداری‌های غیرعقلایی با وزن نسبی ۰/۳۴۷ به عنوان مهم‌ترین چالش/تهدید در منطقه مورد مطالعه شناخته شدند.

واژه‌های کلیدی: گردشگری روستایی، توسعه روستایی، تحلیل سوات، فرآیند تحلیل سلسله

مراتبی، درودزن